

МОГИЛЯНСЬКИЙ ВІСНИК

бі-патетичне

...дотримуватися середнього, досягати
можливого, прагнути пристойного.
Аристотель

Гратулюємо

МВ

Addicted to Mohyla присвячується...

Ти вже чув про зовсім не нові види залежності? Від Контрактової площі, компанії одного поважного філософа Григорія, від плацу (на великій перерві й після 18.00), від Бонету, від людей, які звуться «могилянцями»... Так от, хвороба серйозна й практично невиліковна. Доведено Зануссі.

Ву! Ми не збираємося виголошувати оди Могилянці: ті, хто її любить, любитимуть і без зайвих похвал. І навпаки. Ми просто скажемо кілька слів і від себе. Про Могили й (за)могильне / (в)могильне/ (навколо)могильне життя.

Так от. За цей рік багато-багато відбулося. Всякого: і хорошого, й поганого. От, наприклад, приїжджали до нас Президент Ющенко, Савік Шустер... Пообрізали каштани на першому плацу... Там же ж повісили кілька барвистих табличок, і плац змістився в бік брами.

А ще в нас тепер новий президент із дуже поетичним прізвиськом! Тільки от валюта ходить стара.

Ще одна хороша новина: інфляція, здолавши ідально, не добралася до курсу брюха (пиво-куліш-булочки коштують так само 1 брюх ;)

Бібліотека нова відкрилася, хто ще не знає ;) , з фанними диванчиками й

широкими такими столами... Щоправда, ходити в ту бібліотеку не бардзо хочеться, бо треба обходити аж із Контрактової площі. Так що, дорога адміністрація, звинувачуйте у наших поганих успіхах себе.

Хто не помітив, то в нас іще з'явилися дяді у формі – професійна охорона, з якою бажано вітатися, підіймаючи вгору праву руку зі студентським/читацьким квиточком, не забуваючи бажати добрим людям «Смачного!».

А ще всі ми стали старшими на рік: хтось подорослішав і порозумнішав, а хтось і далі носить рожеві-рожеві окуляри. Хтось прочитав за цей рік купу вумних книжок, хтось із цієї купи навіть дещо зрозумів (!). Втім, то не настільки важливо, бо сьогодні свято, буде весело й холодно. Від холоду рятуймося кулішем і пивом (!), а від надміру веселощів когось урятують завтрашні семінари :-)

І останнє, по сабжу: попри все, що Тобі не подобається в Могилянці, Ти все одно її любиш, правда?

**Многая літа, Могилянчко! 3
Днем народження!**

Києво-Могилянській академії - 392

13.00 – акція «Чистий Скворода». Контрактова площа, пам'ятник Г.Сквороди.

16:00 – Урочисте зібрання могилянської громади. За порадою віце-президента з навчальної роботи, пропонується закінчити 5 пар у 15.55 або перенести заняття на інший день.

16:40 – Вітання могилянцям: концерт гурту «Пікардійська Терція». Актובה зала КМЦ. Радимо прийти трохи раніше урочистої частини і зайняти собі місце, тому що пізніше потрапити у зал безпосередньо на концерт буде складно.

18:00 – Студентське свято: пригощання, дискотека (близько 19:00), виступи студентських колективів. 1 плац. Саме в цей день до обігу надходить могилянська валюта – «брюхи». 1 брюх можна придбати за 1 гривню.

куліш з пампушкою або хлібом - 1 брюх

чай з пірїжком - 1 брюх

булочки в асортименті (з маком, сиром, капустою, картоплею та грибами) - 1 брюх

сирна палочка - 1 брюх

Пиво «Чернігівське світле» (170 гр) - 1 брюх

Грог (100 гр) - 1 брюх

19:00 – Прем'єра вистави: Театральний центр НаУКМА, фольклорний гурт «Божичі», Ансамбль старовинної музики НаУКМА презентують виставу «Аз» за києво-могилянською драмою XVII ст. «Ужасная зміна сластолюбиваго життя...». Режисер Андрій Приходько. КМЦ, 2-ий поверх.

Післявиборчі рефлексії

Вже закінчилася ця шизофренія. З чим вітаю усіх! Починається інша. Досі пригадується лист - „Не голосуй! Сиди вдома. Це не твоя війна!”. Ходив я кожного дня поміж палаток коло метро і думав: „Скільки витрачених грошей! Це інвестиція в наші друкарні, типографії, піарщиків і студентів”. Я, до речі, не знаю, чи були б в нас такі розвинуті друкарні, якби не політика.

Всі політичні партії думають, як привернути виборця. Але вони не закликають до нашого розуму, а лише до наших почуттів.

Найбільш неприємно вражає відсутність смаку у політичних партій. Особливо це стосується Партії Регіонів. Смак – це не купівля всіх методик і білбордів, а гарний баланс і пропорція.

Самі подивіться – ПР вдалася до всіх технологій:

1) ми гарні (показники ВВП, цін і т.д.);

2) вони погані (знов-таки, демонстрація неуспіхів минулих урядів);

3) люди кажуть (коли показують багато людей, які кажуть що „Помаранчева революція – це історія

провалу”);

4) візія (коли вносять з квартири диван і показують щасливу від того сім'ю);

5) буде ще краще (мавпування соціальних обіцянок НУНС і БЮТ зі збільшенням сум);

6) план системних реформ (знов таки, змавпуваннях).

Більше я не хочу перераховувати. А зовнішні носії? В Дніпропетровську половина всіх зовнішніх інфосоцій було зайнято їхньою рекламою. Це занадто! Я мочу про палатки, телебачення, паперову агітацію...

Навіть цього вистачає, аби сказати – смаку в Партії Регіонів нема. А що ж у нас?

Підійшов до мене знайомий з 1 р.н., здається, історик, показав папірець і каже: „А от у нас так обирали старосту”. Дивлюсь я на це і дивуюсь – на погано віддрукованому шматку паперу я бачу чийсь неясний портрет, текст у стилі „Проголосуйте за мене, і Вам буде добре” і опис героїчної біографії кандидата. Я не проти виборів старост. Таких виборів, які були

цього року, на перших роках не було ніколи. Це точно. Але є дуже важлива річ – відсутність або наявність смаку. Чи варто взагалі таке робити? Це – повага до виборця? Я думаю, що ні.

Є дві головні речі, і перша з них, яка характеризує людину (до речі, цей брудний метод своєї мети досяг – він став старостою, та імені я коректно називати не буду) – те, що він хоче Влади. Кожна людина реалізується по-своєму, навіть та, котра прагне влади – але це треба робити елегантно, граючи. І зі смаком!

А друга річ – це неповага до тих, котрі на це повелися. Це дешево і низько, і не варто поваги. Це – не свідомий вибір. Ми сміємося над множинною агітацією партій, але самі їй піддаємося.

Навіть не куди, а до чого ми хочемо рухатись. Зазначу насамкінець, що у Франції, наприклад, Ви взагалі не знайдете в будь-якій період виборчої кампанії цієї макулатури на вулицях, в смітниках (або коло них). Вони поважують себе, тому в них не так багато реклами на білбордах, не те що на папері. Вони не хочуть забруднювати своє місто. А Ви?

Облом

you la

У.П.А.

Jarl Olaf, Кампуся К.

Холодно...

Уся країна критикує український парламент, уряд, а могилянці – СК. «Після дискотеки на вулиці при температурі + 4° С, у всіх знову з'явиться привід для обурення», - зауважує Андрій Павленко, голова оргкомітету СК з питань дозвілля. - «Ми намагалися домовитися, однак, адміністрація знайшла з десяток причин, щоб змусити могилянців бити дрижачі на 1 плацу...» Невтішний прогноз погоди, розбиті ілюзії щодо демократії в НаУКМА... і все це у наше з вами свято!

На минулорічний День КМА 1 плацом по черзі скористалися спочатку театральна студія Приходька зі своєю виставою, а потім Радіо «КВІТ» з дискотекою. І на вулиці тоді було тепло... А цього разу наші актори гратимуть на 2 поверсі КМЦ, викладачі та співробітники відпочиватимуть у ідальні на другому плацу, а студенти будуть мерзнути на першому: оскільки нам не віддали навіть Під Wall, бо гучна музика заважатиме виставі.

За словами Андрія, директор КМЦ М.Вержбицький взагалі порадив студентам забути про 2 поверх КМЦ, мовляв, там не зручно танцювати і т.д., а про ПідWall він ще подумає, бо ж після останньої дискотеки ми нібито там не тільки насмітили, а ще й позалишали шприци. Нічого сказати, дуже обнадійливі заяви попередодні Балу знайомств, дня ФЕН. Андрій передає слова Вербицького приблизно так: «Я дозволив День ФЕНу провести у підвалі. Мені пообіцяли, що буде обмежена кількість людей (за перепустками), от я подивлюся, як вони дотримуються порядку. Якщо все буде добре на День ФЕНу, тоді й будемо говорити про ваш Бал знайомств. І до того ж пізно вже його влаштовувати - це треба було раніше робити, зараз це не актуально».

Так що, дорогі могилянці, будемо сподіватися на краще! Сьогодні свято! Будемо активніше смалити халявки, давати лиха заклубкам, пити... пиво! Тільки «речові докази» цієї барокової орґії заберімо з собою!

Полум'я слави

Чотирнадцяте жовтня. Для кожного свідомого українця це не просто день календаря – це знакова дата, адже окрім таких свят, як День українського козацтва та Покрова Пресвятої Богородиці ми відзначаємо річницю створення Української повстанської армії.

Холодного недільного ранку біля пам'ятника Тарасові Шевченку зібрався величезний натовп народу. Тут були присутні політики та члени громадських організацій, студенти й викладачі, патріоти, націоналісти та просто люди, які небайдужі до долі Батьківщини і людей, що боролися за неї. На осінньому вітрі тріпотіли десятки прапорів, від теплих кольорів яких, здавалось, кожній присутній тут людині ставало трошки тепліше. До парку прибували десятки й сотні нових людей, й скоро національна символіка заповнила все небо над натовпом.

Зі сцени, роль якої виконував п'єдестал пам'ятника, один за одним виступили члени всеукраїнського об'єднання «Свобода». Лунало чимало слів – про необхідність визнання УПА, про антинаціональні погляди та дії деяких українських політиків, про провокаторів, які будь-якою ціною намагатимуться зірвати марш. Казали й про позитивні моменти – зокрема, про указ Президента України щодо проведення громадських заходів з нагоди святкування річниці Української повстанської армії. Врешті-решт, присутні сформували колону й рушили Володимирською вулицею. Попереду близько тридцяти чоловік несли

великий стяг України, далі крокували члени організації «Патріоти України» з прапорами, прихильники ВО «Свобода» та решта людей. Учасники маршу тримали банери з лозунгами «Роман Шухевич – герой України!», «ОУН УПА – державне визнання!», «Україна понад усе!».

«Слава Україні! Героям слава!» - лунало вулицею. До колони приєднувались все нові й нові люди, знамена підіймались все вище й вище й скоро вже п'ять тисяч людей співали в єдиному пориві «Ленту за лентою». Люди, що йшли в колоні, обговорювали актуальні для них питання – дії Київської кради (яка, до речі, намагалася заборонити проведення святкових заходів), соціальні проблеми, давно остогидлий всім нестабільний політичний стан, який із проведенням позачергових виборів анітрохи не покращився. Було в тому марші щось від атмосфери Помаранчевої революції 2004 року

– той самий натовп людей під холодним осіннім небом, що готовий відстоювати свої ідеали, не зважаючи на жодні перешкоди...

Нарешті, колона зайняла Софійську площу. Над нашими головами майоріло багато різних прапорів – жовто-блакитних, чорно-червоних, але всіх нас об'єднувало тепло націоналістичних сердець, полум'я в очах та стійкість наших позицій.

Після молитви почалися промови лідерів громадських патріотичних організацій, що час від часу розбавлялися виступами співаків. На площі були присутні й слудей Києво-Могилянської академії. Біля сцени та пам'ятника Гетьманові стояли ветерани УПА. Певно, в цей день у них в серцях знову (вкотре вже!) зворушилась надія на справедливе, цілком заслужене офіційне визнання їхнього героїзму.

Марш відбувся – і це вже є чималим звершенням. Ми продемонстрували, що не погоджуємося з сьогоднішнім станом речей й до переможного кінця будемо боротися за визнання героїв України. Надзвичайно приємно й те, що до шістдесятип'ятиріччя УПА влада зробила крок назустріч народові – безумовно, до цього слід віднести встановлення пам'ятника Степанові Бандері у Львові та впровадження святкових заходів на офіційному рівні.

Сподіваємося, що ми не втратимо ці здобуття й надалі робитимемо все, щоб історична справедливість перемогла.

Слава Україні!

Challenge

Кудіненко Оля

The international platform for young people to discover and develop their potential

Протягом життя людині випадає безліч шансів, і її найголовніше задання - не прогавити їх. Але як показує досвід, найкраще відбувається випадково. Саме так і сталося з Катєю Єрмак, студенткою ФГН-4 та президентом локального комітету AIESEC в Києві.

На першому курсі, маючи перерву між парами, вона якось потрапила на презентацію організації, та щось їй вразило настільки, що Катя працює в ній ось вже четвертий рік. Можна написати сторінки тексту як змінилось її життя, скільки проєктів вона реалізувала, скільки країн відвідала та скільки знайомих тепер має, але цього не зрозуміти, не спробувавши самостійно. Можна зробити якісну ПР-статтю з рожевими зображеннями та картинками, та невже щось може бути яскравіше за реальні історії з усіма викликами долі?

Якби я не працювала з Катєю, то ні за яких умов не повірила б, що ця тендітна дівчина може звертати гори та вирішувати „невирішуване“. Коли я

допитувалась у неї про досвід у кризис-менеджменті, вона не змогла навести конкретного прикладу: „Айсекер кожен день проживає в такому ритмі; рішення, що необхідні негайно і які, зрештою, значно впливають на подальший хід подій, приймаються за 2-5 хвилини, а потім вже важко згадати деталі та подробиці, щоб переказати. Останній випадок, в якому я сама брала участь, це організація локальної конференції для нових членів айсек: у нас була домовленість з базою, що ми орендуємо залу на 2 дні, але, як виявилось протягом конференції, саме в цей залі в той самий день мав виступати ляльковий театр для дітей і відмінити чи перенести щось було неможливо. За півгодини ми придумали як змінити план роботи та логічну послідовність викладення матеріалу. Делегати навіть нічого не помітили.“

Для себе особисто Катя виділяє 3 ключові моменти, за які вона найбільше вдячна організації: люди, досвід та розвиток. „Колись одна дуже

розумна людина сказала, що ми насправді вчимося лише тоді, коли виходимо зі своєї звичної зони комфорту. Коли беремося за речі, які не є для нас звичними та рутинними, які навіть можуть спочатку здаватися недосяжними, однак зрештою, завдяки спільним зусиллям ведуть до значних результатів. В айсеку надзвичайно багато можливостей виходити із зони свого комфорту. Іноді це складно, та результат - те, що ти та інші від цього отримують - однозначно того варті.“

Дуже важко описати день з життя айсекера обмеженою кількістю символів, тому я закінчу історією. Бог створив людину із глини. Але по закінченню роботи, в нього залишився ще один зайвий шматок. Тоді він спитав у людини: „Що це ти б хотіла, щоб я тобі створив?“ „Зліпи мені щастя“ - відповіла людина. Бог нічого не сказав на це - він лиш поклав той маленький шматочок в її руку.

Дізнатися більше про організацію та її діяльність можна на сайті www.aiesec.kiev.ua

Секта

Сконфужений метелик

Як ми до

мормонів ходили

У цьому році в Могилянці дещо змінилась система прийому на резерв. Та гаразд, не будемо заглиблюватися у подробиці. Змінилась вона там чи ні, а резервників, як завжди, взяла. Може, навіть, рекордне число. Не буду стверджувати, оскільки сама - резервник.

Отже, ходити нам тепер цілий рік на англійську, як на підготовчі курси, а потім знов здавати вступні іспити. Весела перспектива, нічого не скажеш. Та самі винні - треба було іспити нормально складати цього літа.

Окрім курсів, народ вирішив знайти ще якусь підготовку на свою голову. Може, й не треба так негативно - декому подобається, але ж дайте висловити і свою точку зору.

Тож про підготовку до англійської в англійській школі секти мормонів. Знов виходить, що я категорична, та все ж давайте називати речі своїми іменами. Мормони - це секта, яка виникла в США, у ній дозволяється чоловіча полігамія. Англійська школа - це ж тільки прикриття. Солодка цукерка, до якої дитина має потягнутись. Мені так, принаймні, здалось.

І це одне оціночне судження. На початковому рівні того щасливого дня, коли я там побувала, пропонувалося придумати собі індіанське ім'я і озвучити картинку, намальовану на дошці. Дитячий рівень - кому воно треба?

Висновок: якщо вас все ще цікавить безкоштовний сир у мишоповці, можете ризикнути

Розкопки

Ганна (МП-1, Археологія)

Археологічні чування

Суворі іспити на магістерську програму Національного університету Києво-Могилянська академія "Історія (археологія і давня історія України)" позаду. Під час реєстрації в деканаті факультету гуманітарних наук бачу, що з 19 претендентів взяли 15, як і мало бути. Чийсь прізвища здаються знайомими. На врученні студентських квитків, звісно ж, нема й половини народу. На перших парах дізнаємось, що нас все-таки 14. Когось зі вступних іспитів пам'ятаєш добре, з кимось просто не встиг поспілкуватись. Більшість живе в гуртожитку на Ворзелі. До них притираєшся на кухні, або в електриці. Але от які ті люди, що живуть на Троєщині, у родичів, або вдома? Невже відповіді на це запитання доведеться чекати аж до наступного літа, коли ми поїдемо на археологічну практику? Та і то - 6 щасливчиків поїдуть до Херсонесу, а інші - в Трояново. До того ж, не дай Бог, когось до того часу можуть відрахувати.

І ось який чудовий вихід знайшовся у вигляді Північної археологічної експедиції. Є таке поняття, як новобудована археологічна експедиція. Північна експедиція - саме така. Під Києвом, на трасі до Обухова, десь трохи за селом Тащенки і рікою Ступня (для чого вам зайві координати я не знаю), збираються будувати новий супермаркет. Однак на місці майбутнього шопу якраз розташовувалася мезолітична стоянка, яку не докопали наші рідні

викладачі ще в 1973 р. Звісно, стоянку треба докопати і тим врятувати її матеріал для нащадків. Для цього при Інституті археології НАНУ створюють Північну археологічну експедицію на чолі зі співробітником Інституту, доктором історичних наук, професором і керівником нашої МП в Могилянці Леонідом Львовичем Залізником.

Скільки у цьому виявилось плюсів! Наприклад, наших магістрів оформили як лаборантів другої категорії на півставки і платили за роботу хоч якісь гроші (а кому зі студентів гроші колись були зайвими?) Студенти (я перелічу плюси лише для студентів, бо Леоніду Львовичу звіди єдиний зиск - робочі руки), які вступали на програму з неісторичною освітою можуть побачити «живий» археологічний матеріал і прослухати лекції викладачів просто у полі.

Та найголовнішим є те, що під час експедиції можна зрозуміти, хто є хто. Одні будуть працювати, інші - командувати, одні - жартувати, інші - злитися через надмірне навантаження тощо. Експедиція завжди відкриває характер людини. Здорово, що наша група так швидко змогла роззнайомитись поближче!

І ще один плюс особисто для мене. Такий у мене дивний організм, що після протягу в метро застуджується, а після роботи у полі при доволі холодній температурі повітря, а іноді і дощу - одразу одужує.

Новини з СК

Гліб Козак

Маленький крок до Великих справ

Ви вже, мабуть, чули, що наше студентське самоврядування отримує 10 % від коштів, які йдуть на розвиток НаУКМА щороку, на власні студентські проєкти. Спочатку може здатися, що це шалена сума, адже це приблизно 100 000 грн. щороку. Хочеться радіти, стрибати та кричати на увесь світ, що ми вчимося у найпрогресивнішому ВНЗ, та підтверджувати загальну думку студорганізацій України - студсамоврядування НаУКМА найрозвинутіше. Але, як кажуть у нашій Альма Матер: „Свобода означає відповідальність“. Це безперечно великий успіх і свідчення того, що ми маємо певний авторитет людей професійних та відповідальних.

На презентації університету першокурсникам Сергій Миронович Квіт оголосив, що прийнято таке

рішення, і зауважив, що існує єдина проблема - відсутність процедури надання коштів. Власне, сьогодні Студентська Колегія майже завершила процес розробки даної процедури.

Так історично склалося, що найактивнішу позицію займають представники студентських організацій. 9 жовтня, у вівторок, відбувся другий Круглий стіл Студентської Колегії 11-го скликання зі студентськими організаціями НаУКМА. Цей Круглий стіл мав на меті обговорити та опрацювати нову схему роботи СК зі студорганізаціями, нове Положення про студентське самоврядування НаУКМА та концепцію інформаційного простору НаУКМА. Ці документи було презентовано членами СК на попередньому круглому столі. Варто відзначити, що дискусія була жвавою та на диво конструктивною і плідною. Всі

учасники взяли активну участь, вдало відстоювали свої пропозиції. Круглий стіл мав на меті консолідувати позицію СК та позиції студентських організацій, і думаю, що він цю мету виправдав.

20 жовтня - дедлайн презентації Студентською Колегією зроблених заявок на проєкти. Шаблони будуть розіслані студентським організаціям, старостам - а отже, і групам, у яких є спільні скриньки або розсилки. Їх можна буде отримати в приміщенні СК (4-106). Варто сказати, що шаблони розроблялися відповідно до завдання сприяти професіоналізму реалізаторів проєкту, якості самого проєкту.

Орієнтовно до 5 листопада ми хотіли б отримати заповнені шаблони - заявки.

Отже, сьогодні нам, окрім нашої активності, нічого не заважає. Якщо ви маєте ідею, хочете організувати якусь акцію, вечірку, змагання, якусь розвивати наш університет, забезпечувати власні та інтереси інших студентів - прийдіть в СК, проконсультуйтеся, заповніть шаблон і вперед.

Перформанс

ViktorijART

Мораліте «Аз»

Учасниця вистави, Вікторія Шупікова

«Начнем із'являти!!!» - ось такими словами ми вже тиждень починаємо наш вечірній ритуал. Не подумайте, що мова йде про якусь секту, хоча одну з учасниць нашого театрального проекту давно в цьому підозрюють співмешканці в гуртожитку: «А що можна ще подумати. Ти ходиш туди кожен день, повертаєшся після десятої, а вистав ви ніяких не показували ще».

Сьогодні, 15 жовтня, сподіваємося розвинуться всі міфи і відбудеться прем'єра, а традиція, міцно скріпивши руки виголошувати ключову фразу з вистави, існуватиме в Могилянці вічно. Бо повноцінне відродження Академії не може відбутися без відновлення традицій театру. Ми завжди чомусь історію розвитку цього мистецтва в Україні ототожнюємо з корифеями XIX століття, але давайте все ж таки копати глибше, тим паче, коли першоджерела так близько – у нашій рідній Alma Mater.

Український театр починався не з Кропивницького

Розвиток української шкільної драми в Києво-Братській колегії припадає на другу половину XVII

століття. «Ужасная зміна», яка є першим кроком в реалізації проекту «Аз», буде виконуватись мовою оригіналу, тобто промовлятиме до вас тими словами, які були колись написані студентами колегії. Але хай Вас не лякає назва мораліте, якщо ви думаєте, що це занадто нудно, щоб витратити на це свій час, ви помиляєтесь. По-перше, мова не така вже й важка для розуміння. А по-друге, ця вистава побудована на сміливих сучасних імпровізаціях студентів і терпінні режисера Андрія Приходька (колишній харків'янин, учень Петра Фоменка, актор і режисер його славетної «Майстерні», чий вистави йшли у провідних російських театрах, з 1998 року живе і працює в Києві, зокрема у театрі ім. Івана Франка).

Пан Андрій вирішив піти складним шляхом: він зібрав непрофесіоналів у акторській справі. Але найголовніше те, що він не вирізає з нас скульптуру, відсікаючи зайве, а спочатку розминає, як глину, а потім дає нам шанс брати участь у процесі ліпки. Для цього пан Андрій запрошував до нашої студії викладачів з пластичної драми, співу, театру на ходулях і навіть

тренера з ай-кідо. Він створив атмосферу, яка не відпускала нас навіть улітку, і частину канікул ми провели незабутньо.

Створити виставу – це як народити дитину

Коли ж ми дуже втомлюємося або приходимо на репетиції в поганому настрої, що просто неприпустимо, він завжди вміє підняти настрій веселими історіями зі свого театрального життя. Тому якими б серйозними не були наші проблеми, ми намагаємося залишити їх поза стінами театрального центру НаУКМА. Не завжди це вдається, інколи дозволяємо собі запізнитись, не прийти на репетицію, чи не викладатись на всі 100... Але останнього наша справа не пробачає, як каже режисер, «створити виставу – це як народити дитину, не можна бути вагітною, а потім – ні, а потім знову – так». Тому зараз деякі з учасників вже майже живуть у театрі. Звичайно, жертвуючи при цьому, так званим, особистим життям, наприклад, Сергія Довганюка (студента Магістеріуму), як він передбачає, деякі знайомі почнуть вже бити, бо витрачаючи весь час на театр, він не встигає виконувати деякі обіцянки. Марія Погрібняк (сценограф) і Марія Волкова (випусниця Могилянки, акторка), займаючись створенням костюмів і реквізиту, вже зовсім забули про сон – лягають о шостій ранку, а прокидаються о восьмій. Кожен намагається допомогти, чим може, і крім тих, кого ви побачите на прем'єрі, є ще дуже багато людей, які доклали чимало зусиль до спільної мети. Дуже приємно, що до проекту долучилися всім нам добре відомі «Божичі» і «Ансамбль старовинної музики», а ще допомагає художня студія Ігоря Цикури.

В основі – біблійна притча про Лазаря

Про сюжет п'єси не буду розповідати, самі все побачите, скажу лише, що в основу покладено історію з Біблії про заможнього чоловіка і Лазаря. Ми щиро віримо, що ця вистава не залишить вас байдужими, ми намагалися донести ті цінності, які є вічними. Можливо, не все буде зрозуміло, та головне, щоб ви відчули... добро, гармонію. Щоб посміялися і водночас серйозно задумалися. Ми віримо у мрію нашого режисера – відновити Могилянку як колись українського театру. Адже в нас величезні можливості – велика зала, мала зала, дві галереї, де театр можна синтезувати з живописом та іншими мистецтвами, а також подвір'я, придатне до проведення вуличних вистав, а ще студенти.

«Аз» - це ази, початкові кроки на шляху до цієї мрії.

Небайдужість

Вавілова Яна, клуб ЮНЕСКО при НаУКМА

Stand up разом з нами!

Усе змінюється, розвивається і прагне стати кращим. Наша країна - не виняток.

17 жовтня в Україні відбудеться акція **«STAND UP AGAINST POVERTY»**, яку в Києві підтримує НаУКМА. Не потрібно скептично думати, що ще одна акція нічого не змінить.

Перший крок до вирішення проблеми – це розуміння того, що проблема є. В Україні не все ідеально і ми це знаємо. У нашій країні на сьогоднішній день чимало проблем – одна з них бідність. Це треба змінювати!

Запитаймо себе – хто ж якщо не ми? Прозито так нічого не відбувається, для позитивних змін потрібно докласти зусилля.

STAND UP AGAINST POVERTY – міжнародна ініціатива по боротьбі з бідністю. Акція, започаткована у 2006 році, проходить у Міжнародний день ООН боротьби з бідністю – 17 жовтня. Подія має на меті мобілізувати людей у всьому світі, які символічно «піднімуться» на підтримку глобального руху проти бідності.

Формат даної акції простий: учасники акції присядуть на коліна, а потім разом піднімуться на 1 хвилину. Відбудеться перерахування учасників, і це число буде зареєстровано в Книзі рекордів Гіннеса як внесок студентів, школярів і жителів міста в боротьбу з бідністю.

У 2007 році акція **STAND UP!** проходитиме під девізом: «Підніміть та віддай свій голос проти бідності та за досягнення Цілей розвитку тисячоліття».

Футзал

Endimion

Challenge

UNISTUDY, StudNews

Чемпіони і претенденти

Могілянський чемпіонат з футболу серед чоловічих команд.

Група „А”

9 жовтня, „Борщ” – „Яйця” 1-4 (0-4, після першого тайму); „Феномен” – „Рубікон” 2-2 (1-1).

Група „Б”

12 жовтня, „КАФА” – „SkleroZ” 6-0 (5-0); „FINcore” – „ФІН” 0-1 (0-0).

Шоу, на яке так довго чекали, про яке так багато і пафосно говорили, нарешті, взяло старт! Тиждень кваліфікаційних матчів минуло без несподіванок. Одна з найцікавіших футзальних команд університету „КМА SWAT” драматично поступилась у серії пенальті однофактетику команди „Феномен” ще позаминулої суботи. Це був не єдиний матч, де боротьба була настільки запеклою, але від „КМА SWAT” багато хто очікував куди більшого. Цілком можливо, що саме ці хлопці спромоглися би кинути виклик г'рандам і припинити гегемонію команд „старого покоління”. Але щастить сильнішим, і ніхто ж не скаже, що „Феномен” грає у груповому етапі незаслужено.

Отже, до основного раунду пробрилися 14 команд, яких шляхом жеребкування розкидали до 2-х груп. У групу „А” увійшли команди: „Кефір” (ФОНСТ), „Борщ” (ФПВН), „Рубікон” (ФПРН), „Хунюрс” (ФПВН), „Усмішка” (ФОНСТ), „Феномен” (ФЕН), „Яйця” (ФГН). До групи „Б”, яку передчасно назвали „групою смерті” потрапили такі команди: „Інтеграл АТФ” (ФПРН), „КАФА” (ФОН), „FINcore” (ФІ), „EERC” („Алкан” (ФПРН), „ФІН” (ФІ) та команда-переможець фрешівського чемпіонату „SkleroZ” (ФГН). Склад команд другої групи багатьом авторитетним аналітикам моголянського футболу видається сильнішим в першу чергу через те, що фаворити групи „Б”, „КАФА” та „Інтеграл АТФ” не тільки змогли зберегти своїх гравців, а й неабияк підсилилися. Натомість „Борщ”, який виграв 3 останні моголянські футзальні першості, очевидно не настільки мотивований на перемогу і в цьому чемпіонаті, та й до того ж, має певні кадрові проблеми. „Кефір” (колишній „Партизан” – прим. автора) хоч і підсилився однокурсниками з команди „Рассол”, які ще минулого року пророкували непогане минуле, але зірок з неба ніколи не хапав. Справедливо було б зазначити, що саме хлопці з „Кефіру” регулярно створювали чималі проблеми г'рандам і завжди ходять у претендентах на медалі.

Тепер до найсміачнішого

„Борщ” – „Яйця”. У вівторок, 9 жовтня, на паркет спортивної зали НаУКМА вийшли команди, яким за жеребом судилося взяти участь у „матчі-відкритті”. Зустрились вічний чемпіон „Борщ” і вже давно не

перспективна, але ще досі міцненька команда з маїстерки ФГН „Яйця”. На диво, гра не викликала дуже великий ажіотаж, хто зна, може через те, що відбулася у вівторок, але команди показали незабутню виставу. „Борщ” не зміг зіграти найсильнішим складом, через що був покараний відразу: повний безлад у захисті і 3 результативні контратаки гуманітаріїв просто нокаутують правників. 3-0 після 10 хвилин гри, такого не очікував ніхто. Шоковані правники тасували склад, але це не дуже заридило. „Яйця” грали напрочуд грамотно і академічно, аж результат, аж 4-0 після першої п'ятнадцятихвилинки, і відзахиститись у другому таймі для „Яєць” було справою техніки.

„Феномен” – „Рубікон”. Загалом гра абсолютно рівних суперників. Тому і нічия. „Феномен” двічі забив після розіграшів кутових. А воротар економістів не стомлювався творити дива у рамці, хоч якби відіграв максимально уважно (при рахунку 2-1 на користь економістів воротар „Феномену” необачно відбив м'яч перед собою, що призвело до голу), то „Феномен” би стартував за перемоги. У „Рубікону” сподобалась гра фреша з ФОНСТ.

„КАФА” – „SkleroZ”. Лець не тиждень на моголянському форумі і в дружному колі моголянської футбольної еліти обговорювався просто фантастичний сценарій розвитку турнірної боротьби у групі „Б”, за яким першокурсники-гуманітарії (щоправда „SkleroZ” дозаявив курсівці зі старших курсів ФГН) мають повторити подвиг своїх однофактетикув у „матчі-відкритті”. Але „КАФА” – це „КАФА”. І 5 сухих м'ячів у ворота гуманітаріїв після перших 15 хвилин розставили усе на свої місця. „КАФА” стартувала надвпевнено, отже, є ще порох у порохівниціях. А „SkleroZ” напевно вже подумки грає з „Інтеграл АТФ” (ця гра відбудеться цієї п'ятниці). Ну й календар у бідних фрешів. Але ці випробування, безсумнівно, підуть перспективній молоді лише на користь, і все може бути.

„FINcore” – „ФІН”. Очна дуель між двома найсильнішими командами інформатиків не порадувала надміру видовищною грою. Обидві команди грали дуже обережно. „FINcore” краще комбінував, проте реалізація кульгала на обидві ноги. „ФІН” натомість ліпше розігрував стандартні положення. Після одного з кутових м'яч прямим ударом просквознув у ворота „FINcore”. Відтак курйозний і трохи нелогічний м'яч дозволив „ФІНу” вже після першого туру піднятися на другу позицію у групі „Б”, де перше місце поки безпележно окуповане „КАФОю”.

Таким видався перший ігровий тиждень цьогорічного чемпіонату. Найцікавіше це попереду, але хороший і головне цікавий початок – це вже половина справи!

ІНТЕРНЕТ-ВІКТОРИНА

БЕЗПЕКА ТА СТАБІЛЬНІСТЬ У ЧОРНОМОРСЬКОМУ РЕГІОНІ

у рамках Київського форуму з питань безпеки, організованого Фондом Арсенія Яценюка „Відкрий Україну”

Переможця буде запрошено на представницький міжнародний захід...

ЗАВДАННЯ: тест із 12 запитаннями на тему безпеки та міжнародних відносин у Чорноморському регіоні

ЧАС: вікторина відбудеться в мережі Інтернет 25 жовтня з 19 до 21 години

УМОВИ УЧАСТІ: до 10:00 25 жовтня зареєструватися надіславши на адресу dip-viktoryna@ukr.net листа (зазначити 1) ПІБ, 2) регіон, 3) ВНЗ, 4) електронну адресу, 5) телефон)

Адміністратор підписує вас на спеціальну розсилку:

dip-viktoryna@googlegroups.comСаме з цієї адреси о 19:00 25 жовтня всі учасники отримають конкурсний пакет запитань. Ваше завдання максимально вірно та швидко відповісти на запитання та надіслати їх на адресу dip-viktoryna@ukr.net до 21:00 25 жовтня.

НАГОРОДИ ПЕРЕМОЖЦЯМ від Фонду Арсенія Яценюка „Відкрий Україну”:

1 місце - Автор першої за часом надходження та правильної відповіді отримує запрошення на сесію „Розв'язання заморожених конфліктів: безпека та стабільність у Чорноморському регіоні” Київського форуму з питань безпеки з компенсацією витрат на проїзд та проживання.

2, 3 місця - література з питань міжнародних відносин, світової політики, географії.

4-10 місця - захоплювальні призи.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПЕРЕБІГ КОНКУРСУ:

Офіційним джерелом інформації є сайт Ліги політологів-мїжнародників „ДИПКОРПУС”:

www.dipcorpus.at.ua

Центр Польських та Європейських студій НаУКМА

вівторок 16.10; о 16.30 в ауд. 5-104 – дискусія на тему «Демони та демонізація в літературі, фольклорі та історії», яку проведуть славіст Деян Айдачич та історик Катерина Діса.

Фотоконкурс «Повсякденне життя мого регіону»

Союз українських студентів в Німеччині проводить конкурс цифрових фотографій «Повсякденне життя мого регіону». Сто кращих робіт експонуватимуться в Берліні, а п'ять переможців візьмуть участь в дискусії «Досвід об'єднання Східної та Західної Німеччини у контексті культурних розбіжностей між Східною та Західною Україною».

Для участі в конкурсі потрібно до 25 жовтня надіслати до п'яти фоторобіт та контактну інформацію. Запрошуються як професійні, так і непрофесійні фотохудожники.

E-mail: photography.competition@gmail.com

Стипендіальна магістерська програма Еразмус Мундус

Erasmus Mundus International Masters in Economy, State and Society (IMESS) – дворічна навчальна програма. Перший рік навчання проходить у Школі слов'янських та східноєвропейських студій, другий рік – в одному з університетів партнерів програми в Чехії, Естонії, Фінляндії, Угорщині. Розмір стипендії – 21000 євро на рік.

Кінцевий термін подання документів – 18 січня 2008 року.

<http://www.imess.eu/applications.php>

Школа Рівних Можливостей шукає волонтерів

Міжнародна громадська організація Школа Рівних Можливостей терміново шукає волонтерів, що прагнуть реалізувати свої ідеї щодо вирішення соціальних проблем, працювати в проєктах, отримати багато корисних знань та навичок.

Резюме надсилати на адресу: bibfond@bk.ru

Контактна особа: Ірина Петренко

<http://www.gender-ua.org/>

Європейський Літній Інститут 2008

10-денна програма, створена з метою зібрати 30 студентів різних національностей та спеціальностей з США, Східної та Західної Європи, надати їм можливість дізнатися більше про політику Європейського Союзу та обмінятися думками з науковцями та студентами з різних культурних осередків.

Кінцевий термін подання аплікаційної форми – 30 травня 2008 року.

<http://www.cpv.cz/esi/>

Форум молодих лідерів України

(www.fmlu.org) створив і презентує Вашій увазі нову інформаційно-пошукову базу міжнародних стипендіальних програм. Якщо Ви мрієте навчатися у провідних університетах світу, застосовувати вже здобуті знання на практиці та знайомитися з

передовим світовим досвідом у сфері Вашої діяльності - заходьте на

www.fmlu.org/scholarships.

Afishka

Ганна Заворотна

Центр Акваріумістики (вул. Кошиця, 8) утримує унікальну для України кількість морських і прісноводних риб, серед яких акули, риби-собаки, отруйні морські їжачки й ті кумедні рибки, що є героями мультяки "У пошуках Немо" (саме Немо і Доррі). Квиток для дорослих коштує 10 грн.

З 11.10 по 24.10 у Києві відбуватиметься II Міжнародний фестиваль фотографії. Головна тема – латиноамериканська культура. Будуть представлені роботи майстрів з Мексики, Канади і України. Фестиваль розміститься аж у 4 галереях: "Ра", "Совіарт" на Андріївському узвозі, "Дім Миколи" на пл. Слави і галерея Фонду сприяння розвитку мистецтв "Проліски".

З 15.10 – попередній запис на курси німецької мови у Гете Інституті (семестр I/2008: 28.01 – 14.05.08).

З 3.10 по 26.10 у Французькому культурному центрі відбудеться виставка "Руки письменника" фотографа Анні Ассулін.

16.10; 19:30 в Національному будинку органної та камерної музики (Миколаївський костюль) відбудеться вистава "Примха".

16.10; 19:00 у кіноклубі кінотеатру "Дружба" відбудеться показ фільму «Кишеньковий злодій» режисера Р. Брессона.

17.10; 19.00 – Театр Франка, індійська містерія «Шякунтала».

17.10; 19.00 – Театр на Подолі, вистава «Казанова».

17.10; 19.00 – Театр опери і балета ім. Т.Г. Шевченка, «Запорожець за Дунаєм».

18.10; 19.00 – Київський Молодий Театр, вистава «Севільські заручини».

18.10; 19.00 – Театр «Колесо», вистава «Лика».

19.10; 19.00 – Молодий театр, драма «Гедда Габлер» (Г. Ібсен). Квитки: 15 – 35 грн.

19.10; 19.30 - Майстерня "Сузір'я", вистава «Цветаєва + Пастернак».

З 20.10 до 28.10 у кінотеатрах Києва – Київський міжнародний кінофестиваль "Молодість".

20.10; 19.00 – Київський Молодий Театр, вистава «Empty trash».

death metal

Proprius

Nocturnal Fest у Чернігові

27 жовтня у Чернігові відбудеться один із наймасштабніших фестивалів українського металу Nocturnal Fest (www.nocturnal-fest.com). Виступати будуть монстри вітчизняної gothic-metal сцени група Inferno (www.inferno.com.ua), а також такі гурти як: Seventh Evidence; FireLake; Монолит; Silur; Vanilin.

Серед учасників фестивалю поки що зареєстровано виступ тільки одного чернігівського гурту - Crystal Sword (www.crystalsword.kulichki.com). Він утворився в 1999 році; виконує пісні переважно у стилі melodic death metal. У 2003 році записали дебютний альбом «Старик». Зараз після тривалої «творчої тиші» Crystal Sword знову

повертається на сцену. Хлопці грають чітко, професійно і атмосферно. Мелодії дуже гарні, нагадують деякі готичні формації. Хоча основний стиль гурту melodic death, їм вдається поєднати велику кількість жанрів, змішуючи їх у вибухонебезпечний коктейль. Робота вокалу теж на висоті, гітарист разом з басистом суміщають цю роботу, використовуючи в основному гроулінг з переходами на чистий вокал.

Отже, щиро запрошуюю усіх читачів до Чернігова на фестиваль, що відбуватиметься у Літньому театрі о 16:00 (вартість квитків – 15 грн., у день концерту – 20 грн., купити можна у чернігівському Мегацентрі та у відділі магазину "Фабрика Звука").

Наші найкращі

you la

ЕкоКлуб піднімає планку!

«Діяльність студентської організації мусить бути скерована на розвиток особистості. Потрібно добре робити свою справу, не дивитися на конкурентів, не заздрити, тоді усі інші або зникнуть, або приєднаються».

Лесь Баськов, Голова ЕкоКлубу «Зелена хвиля»

12 жовтня могилянський ЕкоКлуб «Зелена хвиля» відсвяткував свій День народження! Презентація про історію створення; виступи тих, з кого все починалось, привітання від усіх дружніх студорганізацій; нарешті, смачний великий торт...

... І все це під акомпанемент сердечної ширості. У «Зеленій аудиторії» всі почувалися якось вільно, невимушено, як вдома. Представники від СК, Братства, Біологічного товариства, Клубу «ЮНЕСКО», журналу «Віват Академія», «Могилянського вісника» по черзі дарували невеличкі презенти і бажали ЕкоКлубу процвітати надалі, а своїй організації – бодай дорости до рівня «Зеленої хвилі».

Чому ж ЕкоКлуб за один тільки рік став таким успішним? Кілька причин: по-перше, екоclubівці ніколи не зацілювалися на своїй діяльності; вони завжди підтримували інші організації, особливо ті, які виникали з ініціативи студентів молодших курсів. Голова «Зеленої хвилі» Лесь

Баськов постійно збирав голів організацій, щоб був обмін досвідом, щоб гуртом можна було любити певні рішення у співпраці з адміністрацією. І це діяло!

По-друге, ЕкоКлуб – це, передовсім, команда друзів, в якій кожен має шанс розкрити себе. Робота над кожним проектом – це випробування: на професійність, відповідальність, на взаємну повагу і довіру. А вже розсваритися дуже просто, якщо поставити власні амбіції понад усе.

По-третє, велику роль у становленні «Зеленої хвилі» відіграла Наталя Шульга. Особистий приклад цієї людини спонукав наших колег природничників працювати над собою, бути творчими, активними, а головне – сміливими у реалізації своїх найскладніших проектів.

Перераховувати можна ще дуже довго. Але!

Дорогі екоclubівці! Ви знаєте, що «МВ» вас дуже любить, однак, на цій статті ми припиняємо вас хвалити. Не тому, що торт на святкуванні був несмачний; не тому, що не буде вільного місця на наших спальнях; не тому, що ви цього не заслуговуєте... А тільки тому, що усе вами зроблене вже позаду, тепер час здобувати нові вершини, виходити на вищий рівень. Так що бажаємо вам здоров'я і життєвої сили, терпіння, згуртованості і зухвалої творчої непогамованості!

Шкандаль

toivoscr

Приміщення є – книгарні нема

Українська книгарня Володимира Яворського, яка знаходилась у 1-му корпусі, квартирувала в Академії протягом 3 років. Однак, влітку термін оренди скінчився, й адміністрація вирішила його не продовжувати. «КМА має право на свою книгарню», - запевняють і Президент Квіт, і директор Могілянського видавничого дому пані Соловйова. «Якби ж то якісь вороги української справи зробили... А так свої мені відмовили!» - у розпачі закидає Яворський.

На запитання, чому Академія не змогла знайти для пана Яворського іншого приміщення, пан Квіт пояснив, що в Академії катастрофічна ситуація з вільними приміщеннями, яких просто немає, і додав: «Я думаю, що Володимир Яворський, якого я дуже давно знаю (колись я був літературним критиком, а він – прозаїком), не дуже коректно робить, коли розпускає про цю справу плітки, які неправдиво тлумачать ситуацію. Наприклад, до нас зверталися діаспориани з-за кордону із таким питанням: „Чому КМА вигнала книгарню?“ Якби ми перервали дійсний контракт з Яворським, тоді б це називалося «вигнали», але ж контракт закінчився. І нічого кримінального, поганого чи аморального немає в тому, що ми відкриваємо свою книгарню».

Відкритий лист Яворського

«...Створити книгарню мене особисто запросив у 2002 році президент НАУКМА В.Брюховецький. Я в книжковому бізнесі мав дуже хорошу репутацію. Був, зокрема, визнаний на Львівських книжкових форумах (2002, 2003, 2004) найкращим книгорозповсюджувачем. Тому й обрали мене, тим більше, що я займався торгівлею саме українськомовною книжкою.

Зараз книгарня широкознана в столиці і навіть в

Україні. Вона існує без жодних дотацій. Сама заробляє на себе. Ми співпрацюємо майже з трьомастами великих і маленьких видавництв. Система укладення угод максимально спрощена, що дає можливість оперативно брати на продаж будь-яку книгу від будь-якого постачальника. Асортимент книгарні сьогодні складає близько п'яти тисяч назв, а це досить тверда основа для існування. Але щоб цього досягти, треба було, ясна річ, працювати не покладуючи рук.

І ось тепер книгарню закривають. Адміністрація НАУКМА відмовила мені в продовженні оренди. Першого серпня ц.р. книгарня має бути закритою.

Причина банальна. На приміщення книгарні претендує директор видавництва Києво-Могілянської академії Соловйова, яка вже не один рік намагається переконати керівництво НАУКМА, що для закладу вигідніше, щоб книгарнею урядувала вона, а не незалежний від академії орендар Яворський. А те, що Соловйова ніколи не зможе створити подібну за якістю книгарню, про це вона не думає. Та й навіщо руйнувати уже створене? Невже не ясно, що будувати заново потребує колосальних зусиль...»

«Яворський досі не забрав своє майно з приміщення книгарні і не здав ключі»

Ідея створення власної книгарні виникла тоді, коли Видавничий дім НАУКМА з підрозділу університету перетворився на окремий господарський суб'єкт з правом реалізовувати свої книжки поза межами університету. «Я розробила бізнес-план, який складався з трьох розділів: розвиток видавництва, розвиток друкарні і, власне, розвиток книгарні. Тоді цей бізнес-план в цілому підтримав Президент, і нам було доручено організувати книгарню в приміщенні

1-го корпусу (стара книгарня була в 3-му корпусі). Але потім щось змінилося, і приміщення в 1-му корпусі здали Яворському в оренду на три роки», - розповідає пані Соловйова.

За її словами, наше видавництво бурхливо розвивається: у 2006 році отримали відзнаку „Найкраще видавництво України“ за конкурсом від „Книжник ревію“; щороку маємо понад сто видань тільки українською мовою. Але домогтися від пана Яворського хоча б окремого стенду для могилянських книжок їй так і не вдалося; у його книгарні могло бути 10-20 % університетських видань, а усі інші видання він вважав не такими комерційними.

Другою умовою було те, щоб ціни на видання як університету, так і нашого видавництва в книгарні були на 50-60 % вищими, ніж видавничі. «До мене були десятки запитань: чому ми у своєму університеті такі дорогі книжки маємо. На що я мала пояснювати, що то не ми формуємо ціни. Дійшло до того, що „Історію Києво-Могілянської Академії“, яка потрібна абітурієнтам, продавали зі стовідсотковою націнкою. Складалося враження, що це КМА заробляє на українських книжках», - зауважує Віра Соловйова.

На запитання, коли ж відкриється нова вже суто університетська книгарня, директор видавництва відповіла, що договір з паном Яворським припинив дію 1 серпня 2007 року, але він досі не забрав з приміщення книгарні своє майно і не здав ключі. Відтак видавничий дім не може розпочати ремонт. «Ми готові працювати. І сподіваємося, що В. Яворський не змусить університет вдаватися до крайніх заходів: зламання замків і звільнення приміщення від чужого майна», - додають у видавництві.

На закиди пана Яворського щодо некомпетентності Віри Соловйової у справі книгорозповсюдження директор Видавничого дому „Києво-Могілянська академія“ відповідає, що це її особистий ризик і відповідальність. Її команда успішно працює вже над двома проектами (друкарня і видавництво – прим. авт.), і вона впевнена, що впорасться і з третім. У новій книгарні НАУКМА будуть представлені книжки інших видавництв, проводитимуться різноманітні заходи.

Студенти-могилянці! Давайте разом творити свою книгарню!

Пропозиції щодо організації роботи нової книгарні, щодо книжок, які варто там представити, надсилайте на адресу: phouse@ukma.kiev.ua

Щоденникові записи

10:50.....9.10.07

зараз я сиджу на плацу...неприємно...чомусь за кілька днів тут стало так неприємно...можливо осінь...але ні...не знаю, але сьогоднішній вигляд плацу нагадує мені (хоч мене тоді не було) "совкові" часи...все якось непривітливо, одноманітно...чому так?...а я не знаю...зараз сиджу і чую, як зрізають ще одне дерево, якому напевно було приємно рости біля Могілянки, але на жаль його вже тут не буде...боляче...боляче дивитися, як безцеремонно розправляються з мовчазними свідками (можливо) відродження нашої академії...

лиш виникає одне запитання - навіщо?...невже вони такі непотрібні...ось дивлюсь і бачу кілька дерев, які вже ніколи не позеленіють...і чую звук бензопили...та, можливо, не потрібно звертати на це увагу...якби ж то...та я не можу...знову бензопила...і знову той звук разом з гілками вже звалених дерев ріже душу...і все-таки не подобається мені плац сьогодні...

Королик Ярослав: ФІН-1, Програмна інженерія

вишневі посиденьки :)

BarabOl'ka

WANTED!!! Софомори

Чи не здається вам, що могилянці, відверто кажучи, зажралися? Ми тут посиділи й вирішили, що треба трошки погнати на наш розумний і шанований елітарний могилянський люд, щоб він не вважав себе якимось аж надто винятковим. Заразом можна щиро посміятися з себе самих. Саме для цього "МВ" створив цю рубрику.

Основні вимоги: щоб було влучно / смішно / кумедно / іронічно / стьобно / ваш варіант, АЛЕ: культурно / без образ / без матюків / без бруду. Чи будуть сливати імена, покаже час і те, як наш розумний, шанований, елітарний люд себе поводитиме. Перших героїв підказав сам час і спостереження за новоспеченими старшокурсниками – софоморами / джуніорами / сеньйорами.

Оскільки фреші й так перелякані, дамо їм спокій. Почнемо малювати патрети з софоморів, або ж другокурсників, що в принципі одне й те ж.

СОФОМОР (з англ. "студент другого курсу університету"), він же "софомор". Як

неозброєним оком визначити, хто є софомором? Виявляється, не так-то й важко.

1. Новоспечений софомор обов'язково приходить на Посвяту 31-го серпня. Для нього Посвята – особливо святковий день. Ті, що торік не встигли полапати черепаха Альму, нахабно розпихають недосвідчених фрешів, щоб стати серед перших рядів. Крім того, Посвята для нього – ще один вияв нового статусу другокурсника, бо він уже через усе це пройшов. Також у цей день софомори зазвичай гуртуються і квасять (тобто, п'ють квас;) біля Сагайдачного.

2. Софоморові не терпиться допомогти фрешам. У перші тижні вересня ви можете побачити скупчення софоморів у місцях масового перебування першокурсників: біля дошок оголошень / деканатів / у залі каталогів / у бібліотеках. На обличчях цих новоспечених «крокодилів ген» святиться щире бажання допомогти ближньому, що цілком природно, адже вони ще не встигли усього цього забути.

3. Нездорове бажання допомогти

інколи призводить до негативних наслідків: софомори відверто гнуть кирпу. Часом боротьба за безпомічного фреша перетворюється на бійку, після якої одним фрешом стає менше!). Так заразом вирішується проблема з розростанням університету.

4. Софомор поспішає давати поради типу "Яких викладачів / предметів слід боятися...", "На яких курсах можна заробити шарові бали...", "Які лекції можна, а які ТРЕБА пропускати...", "Хто з викладачів реальний :boh:, а хто [censored]..." і тому подібні вияви обізнаності.

5. І нарешті, софомор має зв'язки. Він уже досить оперативно дізнається відповіді на питання з попереднього пункту й може поділитися ними з однокурсниками...

поки що нібито все. Треба спостерігати більше :) Наступна жертва вишневих посиденьок – джуніор.

Спудейська кишеня

Proprius

Стипендія хоббіта-ботана

Цей маленький хоббіт завжди був палкий до навчання, як і зараз, коли нарешті здійснилися його мрії і він вступив до Національного Університету Хоббітанії. Нарешті він вибрався зі свого рідного задрипаного села Борохатки до столичного Хоббітона, чому був страшенно радий.

Ботаніка давалася йому легко, він завжди хотів її вивчати. Ще в дитинстві він помітив, як подобаються йому успішні квіточки на подвір'ї. Тому, коли він став студентом держзамовлення, його охопила шалена радість. Крім того, він весь час думав про те, що йому видаватимуть стипендію і він зможе їсти свої улюблені круасани по шість разів на день, навіть за двісті кілометрів від рідної домівки. Отже, коли староста ботанічного факультету повідомила про те, що через декілька днів видаватимуть гроші, хоббіт шалено зрадів і почав відраховувати дні до видачі першої стипендії.

Коли настав цей день, він

радісно рушив на перший поверх для того, щоб отримати довгоочікувану стипендію. Зайшовши до маленької кімнати, він побачив декілька служниць-гоблінів, які старанно над чимось працювали. З тремтінням душі він ввічливо звернувся до них, чекаючи на таку ж ввічливу відповідь, але його вразливу психіку було уражено по-справжньому гоблінівським тоном сказаних слів: «Стипендії нема!» Хоббіту нічого не залишалось, як піти геть з думками про те, що йому не вдасться купити собі нову кепку з логотипом улюбленої футбольної команди, яка захистила б його від холодного осіннього вітру.

Він голодував кілька тижнів, доки гобліни не видали йому стипендію, сподіваючись, що він, нарешті, відчепиться від них. Знайшовши себе у списках, він таки отримав її, вже не відчувачи тієї радості, яка могла б огорнути його, якби першу стипендію у його житті йому б видали своєчасно.

Могиллянський вісник - самвидав спудеїв НАУКМА
Періодичність виходу: щодвятижні у середу
Час і місце розповсюдження: перший, другий плаці та бібліотеки

Головний редактор - Юлія Морозюк

UKMA Library * Book

3 г.

0421962

Надсилайте Ваші статті, оголошення та пропозиції на нашу е-скриньку:

visnyk@gmail.com

Обсяг матеріалів - не більше 4 тис. знаків (лист А4, 12 кегель).
Редакція має право редагувати та, за потребою, скорочувати надіслані матеріали.
Думки авторів публікацій у МВ не завжди збігаються з точкою зору редакції.

В дизайні використано
світлинку та карту України.
Ті, що реалізують картини XIX ст.